

**Боятъ на 15-а рота
при Слатино и
Лешко
Скица № 28**

На 15 октомврий въ 21:10 часа командирътъ на 1/3 а бригада даде на командира на 15-а рота капитанъ Инзовъ следната заповѣдъ:

„Вие съ ротата си и единъ взводъ конница се назначавате да заминете за гр. Тетово. Затова настѣпете утре въ 6 часа по пѣтя Длабочица—Вратница—Лешко за Тетово. Конниятъ взводъ чака въ с. с. Рогачево и Старо село.

Въ Тетово организирайте властитѣ, въдворете и запазете реда и разузнайте въ южна и северозападна посока. Донесения изпратете отъ с. Вратница, с. Лешко, гр. Тетово, а следъ заемаването му ежедневно въ 5 и 18 часа. Оттамъ влѣзте въ връзка съ челната рота на подпоручикъ Кръстевъ, насочена въ посоката Скопие — Тетово, и съ коменданта на Скопие“.

Командирътъ на 15-а рота капитанъ Инзовъ, следъ като обясни на войниците задачата на ротата, на 16 октомврий поведе ротата си по източнитѣ склонове на величествения Шаръ—презъ с. с. Длъбочица — Вратница — Лешко за Тетово. Завалѣ ситенъ дъждъ и войниците бѣха измокрени. Албанското население на селата, презъ които ротата минаваше, тържествено посрѣщаше и изпращаше войниците. Живѣли подъ терора на сръбската власт, албанцитѣ се възхищаваха отъ нашитѣ войници и гдетаха на тѣхъ като на свои освободители. Ходжитѣ отъ върховетѣ на джамиитѣ възнасяха молитви, а мъже, жени и деца тичаха и радостно посрѣщаха нашитѣ войници, като имъ поднасяха чували съ кестени и тетовски ябълки.

Албанцитѣ отъ селата, презъ които ротата минаваше, молѣха капитанъ Инзовъ да имъ разреши да се присъединятъ къмъ ротата, за да се биятъ съ сърбитѣ. Капитанъ Инзовъ не можа да отстои на тѣхнитѣ молби. Зарадванитѣ албанци, въоръжени съ маузери, картини, бердани, не липсваха и български пушки манлихеръ, почнаха да се присъединяватъ къмъ ротата. Пушките, ако и заравяни въ земята, за да се скриятъ отъ сърбитѣ, бѣха грижливо запазени отъ този воинственъ народъ, който имаше голѣма слабостъ къмъ оръжието. Начело на милиционеритѣ застана младъ снаженъ албанецъ, въоръженъ съ българска карабина, цѣлата ложа на която бѣ гравирана съ сребро. Посрѣщана и изпращана все така тържествено, ротата стигна и ношува въ с. Добраче. Капнали отъ умора, измокренитѣ войници заспаха съ приятната мисълъ, че на другия день ще стигнатъ въ Тетово, гдето следъ толкова преживѣни неспокойни дни и безсънни нощи ще си отпочинатъ.

На 17 октомврий ротата продължи движението и къмъ 11 часа стигна с. Слатино, което бѣ заето отъ около една сръбска рота съ артилерия. Капитанъ Инзовъ разгъна ротата си въ боенъ редъ и, подпомогнатъ отъ албанцитѣ, смѣло атакува сърбитѣ, зае селото и ги прогони задъ Лешко. Сърбитѣ се спрѣха и заеха позиция на гребена между Лешко и Неращенъ, а капитанъ Инзовъ зае селото Лешко. Въ този бой сърбитѣ оставиха 10 убити, между които и единъ офицеръ, много ранени, хлѣбъ, коне съ офицеръ-